

Jó, to jsem ještě žil

Jiří Suchý

1. Jó vzduch byl plnej boje, jak jsem tak do něj pliv,
ta slina byla moje a já byl ještě živ,
a barva stejnokroje mě hřála po těle,
jó vzduch byl plnej boje a byla neděle.

R: Jó to jsem ještě žil, jó to jsem ještě žil,
pak ale přiletěla, taková lesklá a horká střela,
uprostřed mého čela našla si mrcha cíl.

Jó to jsem ještě žil.

2. Náhle si nebe kleklo na poraženou zem,
aniž by se co řeklo, smrt zjevila se všem,
aniž by se co řeklo, pohasla slunce zář,
rozpoutalo se peklo a Bůh si zakryl tvář.

R: Jó to jsem ještě žil, jó to jsem ještě žil,
pak ale přiletěla lesklá a horká střela,
uprostřed mého čela našla si mrcha cíl.

Jó to jsem ještě žil.

3. Já nevěděl jsem přesně, proč do rány jsem vlít,
ačkoliv jsem tak děsně chtěl milovat a žít,
byť štěstí stálo těsně vedle mě celej čas,
já nevěděl jsem přesně, proč náhle vzal ho ďas.

R: Jó to jsem ještě žil, jó to jsem ještě žil
pak ale přiletěla lesklá a horká střela
uprostřed mého čela našla si mrcha cíl.

Jó to jsem ještě žil.

4. Náš přeudatný oddíl se v jatky proměnil,
a já se blátem brodil a o svý lásce snil,
vždyť láska měla podíl i na ty smrti snad,
kdybych se nenarodil, sotva bych asi pad.

R: Sotva bych asi žil, sotva bych asi žil,
a kdyby přiletěla lesklá a horká střela,
uprostřed mého čela sotva by našla cíl.

Sotva bych asi žil